

in Dea Syria refert, more olim receptum, ut quotannis in
niis, in Adonidis ab agro icti memoriam repetitis, singuli se plectere
& lamentarentur, & diem celebrarent, & magnum luctum in sua
gione per id tempus ducerent, primum quidem, ubi se satis percipi
Adonidi inferias persolventes, tanquam vitam defuncto, altero
de die ipsum vivere inquires, inq; celum mittentes: tanto magis
omnino nobis Christianis incumbit, non per unum, sed per plures
quotannis memoriam non ab agro occisi Adonidis alicujus, qui ex
pulcritudinis Juvenis fuerat, sed passus, crucifixi ac mortui IESU
qui formosissimus inter Filios hominum erat, inter lachrymas & suspiria
magno, cum luctu recollere. Et quidni acerbissima Passionis ac Mortis
Iesu Christi, Servatoris nostri unici memoriam recoleremus? Et, et
annua haec Passionalium repetitio (modo nomen illud, quo quidem in sola
tiumne dicam, & officium nostrum sumus insigniti, accuratius paulo ex
tiamus) non tantum decora; sed et mira fecunditate tantos par
fructus: ut, quamvis cogitationum nostrarum imbecillitate assequi illos
quaquam valeamus; ex assidua tamen recordatione novos novosq; fructus
cum maximo salutis nostrae incremento indies nobis emergere cognoscimus.
Certè, si in civilibus ex alienis periculis prudentiam nobis conciliare
fas est & utile, indeq; & felix, Tibullo Futore, estimatur,

quicumq; dolore
Alterius ducit posse cadere suo:
cur non multo magis in spiritualibus e magni illius Omnium Pastoris
emplo fructum aliquem spirituales decerpserimus: quo & ad veram Actus
tem, & ad seriam peccati agnitionem & contritionem (quippe quod non
nisi sanguine Filii Dei expiari potuit) & ad Christianam in adversis
patientiam, & ad virtuosam magni illius Exempli imitationem, & ad
salutarem fidei exercitationem atq; applicationem, & ad ferventem
Christiane charitatis exertionem extimulemur? Apposite sane optimae
devotionis & obsequii ardore flagrans pronuntiavit Antiquitas:
Omnia nos Christi vita docere potest. Quid si et ego a Veterum
verbis non longe recedens dixerim: Omnia nos Christi ^{passi} vita docere
potest? Ita enim plane mihi persuasum habeo, Auditores, quod,
admodum tota Christi vita omnia nos doceat, ita eius potissimum
Passio illa ipsa norma sit ac regula, ad quam totum vitam nostram
formare ac conformare debeamus. Quum itaq; omnino, rebus
sic tantibus, in mentem haec nuper, Auditores Venerandi, revocare
morem q; isthunc pium, morem laudabilem, morem verè Christianum
ab omnibus, tum a studiosa praecipuis Juventute usurpandum